

1. И было ко мне слово Господне в девятом году, в десятом месяце, в десятый день месяца:

УПО: А за дев'ятого року, десятого місяця, десятого дня місяця було мені слово Господне таке:

KJV: Again in the ninth year, in the tenth month, in the tenth day of the month, the word of the LORD came unto me, saying,

2. сын человеческий! запиши себе имя этого дня, этого самого дня: в этот самый день царь Вавилонский подступит к Иерусалиму.

УПО: Сину людський, напиши собі ім'я цього дня, цього самого дня, бо вавилонський цар саме цього дня наступив на Єрусалим.

KJV: Son of man, write thee the name of the day, even of this same day: the king of Babylon set himself against Jerusalem this same day.

3. И произнеси на мятежный дом притчу, и скажи им: так говорит Господь Бог: поставь котел, поставь и налей в него воды;

УПО: І розкажи притчу на дім ворохобности, та й скажеш їм: Так говорить Господь Бог: Пристав ти котла, пристав та й налий води в нього.

KJV: And utter a parable unto the rebellious house, and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Set on a pot, set it on, and also pour water into it:

4. сложи в него куски мяса, все лучшие куски, бедра и плеча, и наполни отборными костями;

УПО: Повкладай його кусні до нього, усякий добрий кусок, стегно та лопатку, наповни кістками добірними.

KJV: Gather the pieces thereof into it, even every good piece, the thigh, and the shoulder; fill it with the choice bones.

5. отборных овец возьми, и [разожги] под ним кости, и кипяти до того, чтобы и кости разварились в нем.

УПО: Візьми добірніше з отари, розклади під ним дрова, звари його кусні, і щоб у ньому зварилися кості його.

KJV: Take the choice of the flock, and burn also the bones under it, and make it boil well, and let them seethe the bones of it therein.

6. Посему так говорит Господь Бог: горе городу кровей! горе котлу, в котором есть накипь и с которого накипь его не сходит! кусок за куском его выбрасывайте из него, не выбирая по жребию.

УПО: Тому так Господь Бог промовляє: Горе місту цьому душогубному, котлові, що іржа його в ньому, і що його іржа не сходить із нього! Кусок за куском повитягуй це з нього; на нього нехай не впаде жеребок!

KJV: Wherefore thus saith the Lord GOD; Woe to the bloody city, to the pot whose scum is therein, and whose scum is not gone out of it! bring it out piece by piece; let no lot fall upon it.

7. Ибо кровь его среди него; он оставил ее на голой скале; не на землю проливал ее, где она могла бы покрыться пылью.

УПО: Кров бо його серед нього, він на голу скелю її помістив, не вилив на землю її, щоб порохом вкрити її.

KJV: For her blood is in the midst of her; she set it upon the top of a rock; she poured it not upon the ground, to cover it with dust;

8. Чтобы возбудить гнев для совершения мщения, Я оставил кровь его на голой скале, чтобы она не скрылась.

УПО: Щоб лютість підійняти, щоб помститися, Я дам його кров на голу скелю, щоб вона непокрита була.

KJV: That it might cause fury to come up to take vengeance; I have set her blood upon the top of a rock, that it should not be covered.

9. Посему так говорит Господь Бог: горе городу кровей! и Я разложу большой костер.

УПО: Тому так Господь Бог промовляє: Горе місту цьому душогубному, збільшу огнище й Я!

KJV: Therefore thus saith the Lord GOD; Woe to the bloody city! I will even make the pile for fire great.

10. Прибавь дров, разведи огонь, вывари мясо; пусть все сгустится, и кости перегорят.

УПО: Підклади дров, розпали цей огонь, довари м'ясо, і вилий росіл, а кості хай спалені будуть.

KJV: Heap on wood, kindle the fire, consume the flesh, and spice it well, and let the bones be burned.

11. И когда котел будет пуст, поставь его на уголья, чтобы он разгорелся, и чтобы медь

его раскалилась, и расплавилась в нем нечистота его, и вся накипь его исчезла.

УПО: І постав його порожнім на вугілля його, щоб він розігрівся, і щоб мідь його розпалилась, і щоб розтопилась у ньому нечистість його, щоб іржа його зникла.

KJV: Then set it empty upon the coals thereof, that the brass of it may be hot, and may burn, and that the filthiness of it may be molten in it, that the scum of it may be consumed.

12. Труд будет тяжелый; но большая накипь его не сойдет с него; и в огне [останется] на нем накипь его.

УПО: Увесь труд надармо пішов, і не зійшла з нього його велика іржа, в огонь його з його іржею!

KJV: She hath wearied herself with lies, and her great scum went not forth out of her: her scum shall be in the fire.

13. В нечистоте твоей такая мерзость, что, сколько Я ни чищу тебя, ты все нечист; от нечистоты твоей ты и впредь не очистишься, доколе ярости Моей Я не утолю над тобою.

УПО: У твоїй нечистоті є розпуста. За те, що Я чистив тебе, але чистим не став ти, ти з своєї нечистоти вже не відчистишся, аж поки Я не заспокою Свою лютість на тобі.

KJV: In thy filthiness is lewdness: because I have purged thee, and thou wast not purged, thou shalt not be purged from thy filthiness any more, till I have caused my fury to rest upon thee.

14. Я Господь, Я говорю: это придет и Я сделаю; не отменю и не пощажу, и не помилую. По путям твоим и по делам твоим будут судить тебя, говорит Господь Бог.

УПО: Я, Господь, це казав, і надійде воно! І зроблю, не звільню, і не змилюся, за твоїми дорогами та за твоїми ділами засудять тебе, це Господь Бог промовляє!

KJV: I the LORD have spoken it: it shall come to pass, and I will do it; I will not go back, neither will I spare, neither will I repent; according to thy ways, and according to thy doings, shall they judge thee, saith the Lord GOD.

15. И было ко мне слово Господне:

УПО: І було мені слово Господнє таке:

KJV: Also the word of the LORD came unto me, saying,

16. сын человеческий! вот, Я возьму у тебя язвою утеху очей твоих; но ты не сетуй и не плачь, и слезы да не выступают у тебя;

УПО: Сину людський, ось Я візьму від тебе несподіваним ударом утіху очей твоїх, а ти не голоси й не плач, і нехай не виступить сльоза твоя.

KJV: Son of man, behold, I take away from thee the desire of thine eyes with a stroke: yet neither shalt thou mourn nor weep, neither shall thy tears run down.

17. вздыхай в безмолвии, плача по умершим не совершай; но обвязывай себя повязкою и обувай ноги твои в обувь твою, и бороды не закрывай, и хлеба от чужих не ешь.

УПО: Стогни собі тихо, жалоби по померлих не роби, прикрасу голови своєї обвий на себе, а взуття своє взуй на ноги свої, і не закривай вусів, і не їж жалобного хліба.

KJV: Forbear to cry, make no mourning for the dead, bind the tire of thine head upon thee, and put on thy shoes upon thy feet, and cover not thy lips, and eat not the bread of men.

18. И после того, как говорил я поутру слово к народу, вечером умерла жена моя, и на другой день я сделал так, как повелено было мне.

УПО: І говорив я до народу рано, а ввечері померла мені жінка... І зробив я рано, як наказано мені.

KJV: So I spake unto the people in the morning: and at even my wife died; and I did in the morning as I was commanded.

19. И сказал мне народ: не скажешь ли нам, какое для нас значение в том, что ты делаешь?

УПО: І сказав мені той народ: Чи не розповіси нам, що це нам таке, що ти робиш?

KJV: And the people said unto me, Wilt thou not tell us what these things are to us, that thou doest so?

20. И сказал я им: ко мне было слово Господне:

УПО: І я їм сказав: Було мені слово Господнє таке:

KJV: Then I answered them, The word of the LORD came unto me, saying,

21. скажи дому Израилеву: так говорит Господь Бог: вот, Я отдам на поругание святилище Мое, опору силы вашей, утеху очей ваших и отраду души вашей, а сыновья ваши и дочери ваши, которых вы оставили, падут от меча.

УПО: Скажи Ізраїлевому дому: Так говорить Господь Бог: Ось Я збезчещу святиню Мою, опору вашої сили, утіху ваших очей та любе вашій душі. А ваші сини та ваші дочки, що ви покинули їх, попадають від меча...

KJV: Speak unto the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will profane my sanctuary, the excellency of your strength, the desire of your eyes, and that which your soul pitieth; and your sons and your daughters whom ye have left shall fall by the sword.

22. И вы будете делать то же, что делал я; бороды не будете закрывать, и хлеба от чужих не будете есть;

УПО: І ви зробите, як зробив я: вусів не закриєте, і хліба жалобного не будете їсти...

KJV: And ye shall do as I have done: ye shall not cover your lips, nor eat the bread of men.

23. и повязки ваши будут на головах ваших, и обувь ваша на ногах ваших; не будете сетовать и плакать, но будете истаявать от грехов ваших и вздыхать друг перед другом.

УПО: А прикраси ваші будуть на ваших головах, і взуття ваше на ваших ногах, не будете голосити, і не будете плакати, а будете сохнути через свої гріхи, і будете стогнати один до одного...

KJV: And your tires shall be upon your heads, and your shoes upon your feet: ye shall not mourn nor weep; but ye shall pine away for your iniquities, and mourn one toward another.

24. И будет для вас Иезекииль знамением: все, что он делал, и вы будете делать; и когда это сбудется, узнаете, что Я Господь Бог.

УПО: І стане Єзекїїль вам за знака: усе, що робив він, будете робити і ви. І коли те прийде, то пізнаєте ви, що Я Господь Бог.

KJV: Thus Ezekiel is unto you a sign: according to all that he hath done shall ye do: and when this cometh, ye shall know that I am the Lord GOD.

25. А что до тебя, сын человеческий, то в тот день, когда Я возьму у них украшение славы их, утеху очей их и отраду души их, сыновей их и дочерей их, --

УПО: А ти, сину людський, того дня, коли візьму від них їхню силу, радість пишноти їхньої, утіху очей їхніх, прагнення їхньої душі, їхніх синів та дочок їхніх,

KJV: Also, thou son of man, shall it not be in the day when I take from them their strength, the joy of their glory, the desire of their eyes, and that whereupon they set their minds, their sons and their daughters,

26. в тот день придет к тебе спасшийся [оттуда], чтобы подать весть в уши твои.

УПО: того дня прийде до тебе врятований, щоб сповістити про це в твої вуха.

KJV: That he that escapeth in that day shall come unto thee, to cause thee to hear it with thine ears?

27. В тот день при этом спасшемся откроются уста твои, и ты будешь говорить, и не останешься уже безмолвным, и будешь знамением для них, и узнают, что Я Господь.

УПО: Цього дня відкриються твої уста разом з цим урятованим, і будеш говорити, і не будеш уже німий, і станеш для них знаком. І пізнають, що Я Господь!

KJV: In that day shall thy mouth be opened to him which is escaped, and thou shalt speak, and be no more dumb: and thou shalt be a sign unto them; and they shall know that I am the LORD.